

Sygn. akt: I C 1018/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Sekretarz sądowy Agnieszka Piskorz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2022 r. w K.

sprawy z powództwa K. J.

przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 4 470,50 zł (cztery tysiące czterysta siedemdziesiąt złotych i pięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 07.09.2020 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. J. kwotę 1725,87 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia pięć złotych i osiemdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych :

- od powoda K. J. kwotę 79,57 zł (siedemdziesiąt dziewięć złotych i pięćdziesiąt siedem groszy),

- od pozwanego (...) Zakładu (...) na (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 284,42 zł (dwieście osiemdziesiąt cztery złote i czterdzieści dwa grosze).

Sygn. akt I C 1018/20 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23.11.2020 r. powód K. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 5 720,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3 września 2020 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia , za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w dniu 1 sierpnia 2020 r. doszło do kolizji , w wyniku której uszkodzony został pojazd należący do L. P. marki B. o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w Towarzystwie (...) pozwanego.

W dniu 1 sierpnia 2020 r. poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy. Umowa najmu trwała do 1 września 2020 r. Powód dochodzi od pozwanego należności za czas trwania wynajmu pojazdu zastępczego od dnia 1 sierpnia 2020 r. do dnia 1 września 2020 r. Legitymację czynną powoda stanowi umowa cesji wierzytelności przenosząca uprawnienia do dochodzenia roszczeń przez powoda w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powód wystawił fakturę VAT nr (...) za wynajem pojazdu zastępczego na kwotę 7 750 zł brutto. Pozwany uznał roszczenie co do zasady i w dniu 2 września 2020 r. wydał decyzję w przedmiocie wypłaty kwoty 2 029,50 zł . Do zapłaty przez pozwanego pozostało 5 720,50 zł. Powód podniósł, iż auto zastępcze było poszkodowanemu niezbędne do codziennego funkcjonowania.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych . Pozwany przyznał, iż był odpowiedzialny za szkodę w niniejszej sprawie z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jej sprawcy. Z tego tytułu pozwany naprawił poniesioną przez poszkodowanego szkodę poprzez zapłatę odszkodowania na pokrycie kosztów naprawy auta oraz kwotę 2 029,50 zł na pokrycie uzasadnionych kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany podniósł , iż uszkodzenia powstałe w samochodzie pozwanego polegające na uszkodzeniu zderzaka tylnego oraz pęknięcia klosza tylnej lampy wewnętrznej nie dyskwalifikowały tego pojazdu jako zdatnego do ruchu po drogach publicznych . Z tego względu pozwany zapłacił odszkodowanie za koszty najmu pojazdu zastępczego jedynie za okres przestoju uszkodzonego pojazdu niezbędny do przeprowadzenia czynności naprawczych według stawki dobowej najmu za jaki pozwany płaci w wypożyczalniach , z którymi posiada zawarte umowy o współpracy. Pozwany kwestionuje zatem zasadność żądania pozwu tak co do wysokości stawki dobowej najmu jak i okresu jego trwania. Stawka dobową została przez powoda zawyżona względem tej jaką oferuje poszkodowanemu pozwany poprzez sieć wypożyczalni aut, z którymi współpracuje. O ofercie tej poszkodowany został przez pozwanego powiadomiony już przy zgłoszeniu szkody, a następnie w informacji skierowanej do niego pocztą elektroniczną . Brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia do tego, aby uznać istnienie przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres miesiąca na jaki została zawarta umowa najmu przez powoda z poszkodowanym. Za zasadny jako pozostający w związku ze szkodą w pojeździe poszkodowanego można uznać jedynie okres jego przestoju spowodowanego czynnościami naprawczymi. Poszkodowany zwlekał ze zgłoszeniem szkody 6 dni wynajmując w tym czasie samochód u powoda, a także kontynuował najem po powzięciu wiadomości o ofercie najmu zastępczego w jednej z wypożyczalni współpracującej z (...). Jeśli został przez powoda powiadomiony o wysokości stawek najmu stosowanych przez niego w rozliczeniach z ubezpieczycielami, było to z jego strony świadomym działaniem prowadzącym do zwiększenia szkody. Pozwany wskazał na nieadekwatność wysokości żądanych kosztów pokrycia najętego przez poszkodowanego pojazdu do wartości jego auta w stanie sprzed szkody, która wyniosła 7 560 zł , a zatem była niższa niż wysokość kwoty na fakturze za wynajem wystawionej przez powoda. Poszkodowany dysponując ofertą pozwanego i wypożyczalni powinien dokonać wyboru , kierując się przesłankami ekonomicznymi. Pozwany podniósł ponadto , że refundacji wydatków za najem pojazdu zastępczego poniesionych przez poszkodowanego podlegać mogą jedynie wydatki rzeczywiście poniesione za taki najem. W niniejszej sprawie brak jest dowodów , by poszkodowany poniósł jakiegokolwiek koszty najmu pojazdu zastępczego. Skoro poszkodowany nie uiścił opłaty za najem, nie można mówić o wystąpieniu jakiegokolwiek straty majątkowej po jego stronie. Pozwany podniósł też, iż w niniejszej sprawie istnieją wątpliwości co do posiadania przez powoda legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa. Umowa cesji wierzytelności zawarta przez powoda z poszkodowanym nie zawiera informacji o podstawie przysporzenia ani o wysokości zbywanej wierzytelności , wobec czego należy uznać , iż nie jest ważna i jako taka nie skutkowałą skutecznym przekazaniem na rzecz powoda wierzytelności objętej pozwem .

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 1 sierpnia 2020 r. doszło do kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki B. o nr rej. (...), będący własnością L. P.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego.

(bezsporne)

W dniu 1 sierpnia 2020 r. L. P. zawarł z powodem K. J. umowę najmu samochodu V. (...) nr rej (...) na okres od dnia 01.08.2020 r. od godz. 15.00 do 01.09. 2020r. do godz. 9.00. Stawka za 1 dzień najmu wynosiła 250,00 zł brutto.

(dowód: zeznania świadka L. P. k.170-171, umowa wynajmu samochodu k. 7, cennik wynajmu k. 9)

Fakt powstania szkody został zgłoszony przez poszkodowanego pozwanemu w dniu 06.08.2020 r. Pozwany potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody w dniu 07.08.2020 r. W dniu 07.08.2020 r. pozwany skierował do poszkodowanego informacje związane z rozpoczęciem procesu likwidacji przedmiotowej szkody.

(dowód : podsumowanie zgłoszenia szkody komunikacyjnej k. 47-48, potwierdzenie przyjęcia szkody k. 52, akta szkody na płycie CD- R (...) k. 38)

W samochodzie B. nr rej. (...) został uszkodzony zderzak tylny oraz klosz lampy tylnej wewnętrznej. Z uwagi na uszkodzenia zderzaka tylnego samochód nie powinien uczestniczyć w ruchu drogowym.

(dowód : zeznania świadka L. P. k. 170-171 , ustalenie wysokości szkody k. 64-65, akta szkody płyta CD- R (...) k. 38, opinia techniczna k. 184-195)

L. P. w sierpniu 2020 r. potrzebował samochodu na co dzień. Poszkodowany ma trójkę dzieci. (...) było poszkodowanemu potrzebne w celu dowozu dzieci do przedszkola, w celu dojazdu do pracy (pracował w różnych miejscach) oraz w celu zrobienia zakupów. Poszkodowany nie miał możliwości skorzystania z innego pojazdu.

(dowód : zeznania świadka L. P. k.170 - 171)

W dniu 12.08.2020 r. po oględzinach uszkodzonego samochodu B. nr rej. (...) został sporządzony przez pozwanego kosztorys kosztów naprawy na kwotę 1451,05 zł . Poszkodowany nie zgodził się na ustalenia kosztów naprawy , wobec czego w dniu 19.08.2020 r. dokonano ponownych oględzin pojazdu. W dniu 19.08.2020 r. po ponownych oględzinach uszkodzonego pojazdu został sporządzony przez pozwanego kolejny kosztorys kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 1480,22 zł. Po zaakceptowaniu przez poszkodowanego ponownych wyliczeń wysokości szkody kwota 1480,22 zł została wypłacona przez pozwanego poszkodowanemu w dniu 20.08.2020 r.

(dowód: ustalenie wysokości kosztów naprawy k. 64-65, odwołanie poszkodowanego k. 83-84, ustalenie wysokości kosztów naprawy k. 86-87, pismo k. 115 v, akta szkody płyta CD- R (...) k. 38, potwierdzenie wykonania przelewu k. 175)

Poszkodowany po wypłaceniu odszkodowania przystąpił do naprawy uszkodzonego pojazdu . Naprawę zakończył w ciągu miesiąca od dnia kolizji. W dniu 1 września 2020 r. poszkodowany zwrócił powodowi pojazd zastępczy.

(dowód : zeznania świadka L. P. k.170 - 171, umowa wynajmu samochodu k. 7)

W dniu 1 września 2020 r. K. J. wystawił fakturę za najem pojazdu zastępczego przez poszkodowanego L. P. na kwotę 7 700 zł brutto. W dniu 1 września 2020 r. K. J. zawarł z L. P. umowę cesji wierzytelności przysługujących w stosunku do (...) S. A. z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego przez okres potrzebny do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zaistnienia szkody lub do jej likwidacji w ramach szkody całkowitej.

(dowód: umowa wynajmu samochodu – k. 7, cennik wynajmu – k. 9, faktura – k. 10, cesja wierzytelności – k. 11)

Po zgłoszeniu przez powoda szkody w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego pozwany uznał roszczenie do kwoty 2 029,50 zł, akceptując zasadność najmu na okres 15 dni przy stawce 110 zł netto za dzień.

(dowód: bezsporne, pismo (...) S.A. – k. 15, akta szkody – płyta CD – R k. 38)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części .

Stan faktyczny sprawy był pomiędzy stronami bezsporny w zakresie zaistnienia szkody i jej okoliczności oraz podstaw odpowiedzialności pozwanego. Sąd ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie na podstawie przedłożonych przez powoda i pozwanego dokumentów, w tym akt szkody oraz zeznań świadka L. P. . Prawdziwość dokumentów nie była kwestionowana przez strony, nie budziły też wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka L. P. w przeważającej części , albowiem były one spójne logiczne, konsekwentne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. W szczególności na wiarę zasługują zeznania świadka , iż samochód był mu niezbędny do codziennego funkcjonowania , dojazdów do pracy (świadek pracował w różnych miejscach) i dowozu dzieci do przedszkola, robienia zakupów. Sąd natomiast nie dał wiary świadkowi, co do przyczyn zgłoszenia szkody z dnia 1 sierpnia 2020 r. u pozwanego dopiero w dniu 6 sierpnia 2020 r. , w ocenie Sądu zeznania poszkodowanego , iż nie mógł się telefonicznie skontaktować z pozwanym budzą wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego. Skoro poszkodowany w dniu 1 sierpnia 2020 r. był w stanie wynająć auto zastępcze u powoda , to mógł również – działając bez zbędnej zwłoki, w tym samym dniu (najpóźniej następnego dnia) zgłosić szkodę u pozwanego , jeśli nie telefonicznie to e- mailem.

Z okoliczności sprawy wynika, że pozwany nie kwestionował, co do zasady, iż wynajęcie pojazdu zastępczego przez poszkodowanego L. P. było uzasadnione. Sporem objęta była wysokość kosztów wynajmu w zakresie zastosowanej przez powoda stawki dobowej za wynajem pojazdu zastępczego oraz uzasadniony okres najmu pojazdu. Powód uznał zasadność kosztów wynajmu pojazdu zastępczego do kwoty 2 029, 50 dni , co odpowiada 15 dniom przy akceptowanej przez pozwanego stawce dobowej 110 zł netto (k. 51) . Sporną pomiędzy stronami była również sama legitymacja czynna powoda, którą pozwany kwestionował oraz zbyt późny, zdaniem pozwanego, moment zgłoszenia szkody przez poszkodowanego.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu braku legitymacji czynnej powoda, wskazać należy, że Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego co do nieważności umowy cesji zawartej pomiędzy poszkodowanym a powodem. W myśl art. 509 §1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Natomiast stosownie do § 2 przywołanego przepisu wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Przelew wierzytelności – cesja – jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel – cedent – przenosi na rzecz osoby trzeciej – cesjonariusza – ogół uprawnień przysługujących mu ze stosunku prawnego łączącego go z dłużnikiem (por. H. Ciepła, Komentarz do art. 509 k.c., w: J. Gudowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania. Część ogólna, wyd. II, WKP 2018). Ustawodawca nie przewidział dla tej umowy szczególnej formy,

z zastrzeżeniem art. 511 k.c. Do przejścia wierzytelności dochodzi na mocy porozumienia cedenta i cesjonariusza, wobec czego data zawarcia umowy jest datą przejścia wierzytelności na nabywcę. Umowa przelewu wierzytelności ma charakter rozporządzający. Przelew bowiem powoduje wyjście wierzytelności z majątku zbywcy i jej wejście do majątku nabywcy. Wyraża to przepis art. 510 § 1, który wyraźnie stanowi o rozporządzającym skutku umowy (Ciszewski Jerzy (red.), Nazaruk Piotr (red.), Kodeks cywilny. Komentarz aktualizowany, opubl. LEX/el. 2021). Przeniesienie wierzytelności odbywa się więc zgodnie z zasadą, że nikt nie może przenieść więcej praw niż sam posiada (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26 maja 2015 r., VI ACa 1307/13). Dodatkowo zauważyć należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.01.2020 r. I CSK 734/18 wskazał, że mimo, iż co do zasady przelew ma charakter kauzalny, umowa przelewu nie musi określać podstawy prawnej, a w wyroku z dnia 29.10.2021 r. w sprawie II CSKP/125/21 SN wskazał, że dopuszczalny jest przelew wierzytelności przyszłej wynikającej z umowy ubezpieczenia, przy czym wymaga on dostatecznego oznaczenia tej wierzytelności, co może nastąpić przez określenie stosunku prawnego i tytułu jej powstania, wskazania dłużnika i wierzyciela, a także sprecyzowania czasu, w którym powinna powstać.

Mając na uwadze powyższe zauważyć należy, że nie zasługują na uznanie zarzuty pozwanego, jakoby zawarta pomiędzy powodem a poszkodowanym umowa cesji była nieważna, ponieważ poszkodowany nie poniósł w rzeczywistości kosztów wynajmu pojazdu, skoro możliwa jest cesja wierzytelności przyszłych, a zawarcie umowy cesji nie wymaga określenia jej podstawy prawnej.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13.03.2020 r. w sprawie III CZP 63/19 już samo zaciągnięcie przez poszkodowanego zobowiązania do zapłaty czynszu najmu pojazdu zastępczego stanowi szkodę w rozumieniu art. 361 § 2 k.c. pozostającą w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i że do poszkodowanego należy decyzja, czy spełni świadczenie w sposób typowy przez dokonanie zapłaty, czy w inny sposób np. przenosząc na wierzyciela swoją wierzytelność wobec sprawcy o zapłatę zobowiązania.

Z przedłożonej przez powoda umowy cesji jasno wynika jakiej wierzytelności dotyczyła – zwrotu kosztów pojazdu zastępczego, przy czym wysokość tej wierzytelności wynikała z faktury wystawionej przez powoda.

Rozpoznając zasadność samej wysokości żądanego w pozwie roszczenia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego P. A. (k. 184- 195), z treści której wynika, że zastosowana przez powoda stawka za wynajmem pojazdu mieści się w granicach stawek stosowanych na rynku lokalnym, uszkodzenia w pojeździe poszkodowanego nie pozwalały na poruszanie się nim po drogach publicznych, a teoretyczny czas naprawy pojazdu przy uwzględnieniu daty oględzin samochodu przez pozwanego w dniu 19.08.2020 r. usprawiedliwiał czas najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą i likwidacją szkody w wymiarze 24-27 dni. Biegły wskazał w szczególności, iż lokalne stawki czynszu najmu pojazdu o zbliżonej klasie do pojazdu poszkodowanego B. (...) d T. serii 3 tj. segmentu D zawierały się w przedziale od 229-300 zł., a stawka zastosowana przez powoda wynosiła 203 zł netto. Biegły wskazał przy tym, iż ze względu na uszkodzenia zderzaka tylnego – który nosi ślady plastycznych uszkodzeń z lewej strony wskazujących na silne odkształcenie trwałe poszycia poprzez wzmocnienie zderzaka umieszczone od wewnętrznej strony elementu, a ponadto widocznym jest przemieszczenie liniowe lewej części zderzaka tylnego wraz z jego wypięciem (zerwaniem) z mocowań na tylnym lewym błotniku. Wskazany stan techniczny zderzaka, który po kolizji nie jest trwale zamocowany na pojeździe, który podczas ewentualnej jazdy z wyższymi prędkościami mógł być „odginyany” pędem powietrza od nadwozia pojazdu, pozwala w odniesieniu do zapisów Prawa o ruchu drogowym (art. 66 ust. 1) uznać, iż wykazane uszkodzenie pojazdu kwalifikuje go za niesprawny technicznie w świetle w/w ustawy. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd podzielił wskazaną opinię techniczną, albowiem jest jasna, pełna, wyczerpująca, logicznie umotywowana.

W świetle aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, nie ulega wątpliwości, iż odpowiedzialnością ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego są objęte celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Mając na uwadze zasadę pełnego odszkodowania, wynikającą z art. 361§2 k.c. oraz treść art. 363§1 k.c., miernikiem odszkodowania są ceny występujące na lokalnym rynku - od najniższej do najwyższej (por. m.in. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003r., III CZP 32/03, uchwałę SN z dnia 17 listopada 2011 r., III CZP 5/11). Na poszkodowanym nie ciąży przy tym obowiązek poszukiwania sprzedawców oferujących swoje usługi najtaniej. Tylko w przypadku wykazania przez zakład ubezpieczeń nielojalnego postępowania, naruszającego obowiązujące wierzyciela - na podstawie art. 354 k.c. - wymogi współpracy z dłużnikiem przy wykonywaniu zobowiązania, można wierzycielowi postawić zarzut powiększenia rozmiarów szkody poprzez wybranie oferty z cenami wyższymi niż obowiązujące na danym rynku lokalnym i zlecić stosowną weryfikację wysokości odszkodowania (vide - wyrok SN z 25.04.2002r., I CKN 1466/99). Tylko wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, które znacznie przekraczają koszty obowiązujące na danym rynku lokalnym lub koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu nie są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (vide - uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017r., III CZP 20/17, OSNC 2018 nr 6, poz. 56).

Z przedłożonej przez powoda faktury VAT wynika, że poszkodowany skorzystał z wynajmu pojazdu z takiego samego segmentu jak uszkodzony pojazd za cenę 250 zł brutto za dobę. Jednocześnie z opinii biegłego P. A. wynika, że stawka po jakiej poszkodowany wynajął pojazd u powoda mieści się w granicach średnich stawek stosowanych na

ryнку lokalnym. Mając to na uwadze należy stwierdzić, iż koszty wynajmu stosowane przez powoda nie są rażąco wygórowane wobec stawek stosowanych na rynku lokalnym. Stąd stawka zastosowana w sprawie przez powoda nie może być traktowana jako nadmierna.

W ocenie Sądu, w okolicznościach niniejszej sprawy za celowy i uzasadniony należy uznać okres wynajmu pojazdu w zakresie od 24 do 27 dni, co wynika z podzielonej przez Sąd i nie kwestionowanej przez strony opinii biegłego. Z uwagi na to, że zakwalifikowano szkodę w pojeździe jako częściową poszkodowanemu przysługiwało prawo wynajęcia pojazdu zastępczego do czasu naprawy uszkodzonego auta. Wskazać przy tym należy, iż poszkodowany w dniu 20 sierpnia 2020 r. otrzymał odszkodowanie i niezwłocznie (do końca miesiąca sierpnia) dokonał naprawy auta, zwracając pojazd zastępczy w dniu 1 września 2020 r. Okres ten (24 – 27 dni) biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, nie może być uznany za nadmierny, w sytuacji, gdy poszkodowany potrzebował samochodu, aby dojeżdżać do pracy.

Sąd jednak nie uwzględnił zasadności najmu pojazdu zastępczego w dniach od 1 sierpnia 2020 r. do dnia 5 sierpnia 2020 r. (włącznie), albowiem poszkodowany nie uzasadnił przyczyn zwłoki w zawiadomieniu ubezpieczyciela sprawcy szkody w dniu kolizji tj. 1 sierpnia 2020 r. Nie należy się zatem powodowi zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za 5 dni – od dnia 01.08. (...) do dnia 05.08.2020 r.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał, iż w sposób prawidłowy powiadomił poszkodowanego o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego w tym o akceptowanych przez pozwanego stawkach dobowych wynajmu. Wprawdzie w aktach szkody znajduje się wydruk pisma z informacją dotyczącą wynajmu pojazdu zastępczego (k. 51, akta szkody – płyta CD – k. 38, strona 8-9) jednak pozwany nie wykazał, iż pismo to zostało przesłane poszkodowanemu, a powód tę okoliczność zakwestionował.

W tych okolicznościach Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w części – co do żądania zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres od dnia 06.08.2020 r. do dnia 01.09.2020 r. i zasądził na jego rzecz kwotę 4 470,50 zł – powodowi przysługiwał zwrot za najem pojazdu zastępczego poszkodowanemu za okres od dnia 06.08.2022 r. do dnia 01.09.2022 r. przy stawce dobowej 250 zł brutto, co daje 6 500 zł, którą to kwotę należało pomniejszyć o wypłaconą przez pozwanego kwotę 2 029,50 zł tytułem uznanych przez pozwanego kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

O odsetkach Sąd orzekł uznając za zasadne żądanie pozwu co do zasądzenia odsetek od dnia 07.09.2020 r. Żądanie to znajduje oparcie w art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 476 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, mając na uwadze, iż w dniu 6 sierpnia 2020 r. poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do treści art. 100 kpc stosunkowo je rozdzielając. Koszty procesu poniesione przez powoda wynoszą 2 717 zł (opłata od pozwu 400 zł, zaliczka na poczet opinii biegłych 500 zł, koszty zastępstwa procesowego 1800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł), koszty procesu poniesione przez pozwanego wynoszą 1817 zł (opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty zastępstwa procesowego 1 800 zł), powód przegrał proces w 21,86%, wobec czego pozwany zobowiązany jest do zwrotu powodowi kwoty 1725,87 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Stosownie do treści art. 98 § 1¹ kpc od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty.

Jednocześnie Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył strony kosztami sądowymi związanymi z kosztami opinii biegłego w części, w jakiej nie zostały pokryte uiszczoną przez powoda zaliczką (w kwocie 364 zł) mając na uwadze, że powód przegrał proces w 21,86% zaś pozwany w 78,14%.